

De ontdekte Vermeer.

Komt het kostelijk schilderij in Boymans?

Naar wij vernemen bestaan er plannen om de het vorige jaar door dr. A. Bredius ontdekte Vermeer voor Rotterdam aan te koopen zoodat, wanneer dit van grooten burgerzin getuigend plan verwezenlijkt zou worden, de verzameling van het museum Boymans met een zeer kostbare en kostelijke aanwinst zou worden verrijkt.

Het vorige jaar is het voortreffelijke doek bij een boedelscheiding plotseling te voorschijn gekomen. Er bevond zich namelijk een kast bij den boedel en toen men deze kast argeloos opende, viel er tot groote verrassing van de familieleden een groot schilderij uit de kast. De verrassing werd tot verwondering, toen het schilderij de signatuur I. v. M. bleek te bevatten. Men zond de vondst naar den grooten kunstkenner dr. Bredius, die het onmiddellijk als een Ver-

meer herkende.

In „The Burlington Magazine” van November 1937 heeft dr. Bredius zijn enthousiasme over deze ontdekking geuit. Uit zijn artikel blijkt niet alleen, dat het doek volkomen gaaf is, dat het zich nog op het origineele linnen bevindt, maar dr. Bredius aarzelt niet te verklaren, dat het meesterwerk van Vermeer is gevonden.

Bovendien is het een van de grootste doeken van den Delftschen meester 1.29 m. x 1.17 m.

„Het is geheel verschillend van al zijn andere schilderijen en toch in ieder opzicht „een Vermeer”. Het onderwerp is Christus en de Emmausgangers, de kleuren zijn prachtig en karakteristiek: Christus in een voortreffelijk blauw; de discipel, wiens gezicht nauwelijks zichtbaar is in mooi grijs; de andere discipel in geel — het geel van den be-

roemden Vermeer uit Dresden, maar getemperd, zoodat het in volmaakte harmonie blijft met de andere kleuren. De dienstster is gekleed in donkerbruin en donker grijs, de uitdrukking van haar gelaat is wonderlijk. Trouwens uitdrukking is de bewonderenswaardigste kwaliteit van dit doek, zoo schrijft dr. Bredius.

Voor wat den tijd betreft, waarin Vermeer dit meesterwerk schilderde, gelooft dr. Bredius, dat het tot zijn vroegen tijd behoort — omtrent denzelfden tijd (misschien een weinig later) als het bekende „Christus in het huis van Martha en Maria” te Edinburg.

Hij heeft het schilderen van groote doeken opgegeven, omdat ze moeilijk te verkoopen waren, en schilders als Dou en Mieris maakten al dikke prijzen voor hun kleinere werken.